

[Finansministeren.]

sige, at tanken om en forhøjelse af merværdiafgiften jo indgår i regeringens overvejelser, idet vi ved fremsættelsen af skattereformforslagene har fremhævet, at det kan blive nødvendigt fra 1. januar 1975 at gennemføre en forhøjelse som delvis finansiering af den betydelige skattelettelse, vores reformforslag indebærer.

Heinesen (S):

I bemærkningerne til forslaget siges det, at forslaget har til formål at opnå en produktionsforøgelse, udløst ved øget lyst til større arbejdsindsats og bedre investeringsmulighed gennem en forøget privat opsparing, og selv om forslaget altså tilsigter at tilskynde til ydelse af en ekstrainsats, vil skattebezugstignelsen også komme til at omfatte den betydelige del af indkomststigningen fra 1974 til 1975, som blot er kompensationsforpristigningerne, og som består af andre automatiske reguleringer. Herved mister forslaget for mig at se helt eller delvis sin tilsigtede virkning på arbejdsindsats og produktion, og jeg er derfor ganske enig med finansministeren i de betragtninger, ministeren gjorde herom.

For så vidt angår virkningen på den private opsparing lider dette forslag af nøjagtig samme skavank som så mange andre, idet det er umuligt at sikre, at der fremkommer en reel opsparingsforøgelse, fordi sådanne skattebezugstignede opsparingsordninger kan udnyttes til omplacering af eksisterende opsparing; herved løber man en betydelig risiko for, at statens opsparing på grund af provenutabet falder, uden at dette medfører en tilsvarende — for slet ikke at tale om en større — vækst i den private opsparing.

Derfor ser socialdemokratiet sig ikke i stand til at være velvillig over for dette forslag, men mener, at det provenu, som kan frigøres, f. eks. i forbindelse med en skatteomlægning, som forslaget peger på, bør anvendes til en forlængelse af statskattens proportionalstræk, således at det omfatter almindelige arbejdsindkomster. Det vil kunne tilskynde til en ekstra indsats. Samtidig er vi som bekendt tilhængere af at forøge den private opsparing gennem pristalsregulerede opsparings- og udlånsformer og igennem opsparingsordninger, som giver lønmodtagerne medejendomsret til den ka-

pitaltilvækst, der finansieres af den øgede opsparing.

Glistrup (FP):

Det politisk-økonomiske udvalg og skatte- og afgiftsudvalget står foran en slidsom arbejdsommer, hvor vi gerne ved at bøje os mod hinanden skulle nå frem til, at vi til september kan møde frem til tinget med et flertalsoplæg — gerne et oplæg med et stort flertal — der kan indvarsle et vandskifte i udviklingen i dansk politik, således at strømmen herefter kommer til at gå den modsatte vej af, hvad den har gjort i mange år: nedsættelse af de offentlige udgifter og navnlig kraftig nedsættelse af indkomstskatten.

Der er ingen tvivl om, at det parti, der fremsætter det her foreliggende forslag, centrumdemokraterne, kommer til at spille en stor og central rolle i det arbejde, der kommer til at foregå i løbet af sommeren; derfor siger det sig selv, at vi alle sammen med positiv interesse må se på det, som centrumdemokraterne kaster ind som deres bidrag i debatten, og det er jo i denne sammenhæng, dette oplæg hører til.

Nu vil jeg som vor foreløbige indstilling sige — forord bryder ingen trætte — at vi fra fremskridtspartiets side hverken er begejstrede for punkt 1 eller for punkt 2. Vedrørende punkt 1 er vi i og for sig helt enige med, hvad der allerede er sagt både fra finansministerens og hr. Heinesens side, og det er det, der begrunder vor skepsis dér.

Hvad angår punkt 2, er det selvfølgelig noget, der kan friste os, at denne momsforhøjelse skal bruges til en yderligere nedsættelse af indkomstskatten, men vi vil nu helst have indkomstskattenedsættelserne finansieret på det, vi mener er den naturlige og rigtige måde, nemlig ved nedsættelse af de offentlige udgifter; det med at hælde ovenpå ved at forhøje momsen vil efter vor opfattelse meget let få os til at løbe ud i en række problemer, som bestemte ikke er rare.

Vi ved, at når indkomstskatten er blevet så utålelig en byrde, som den er, er der mange grunde dertil, men hovedgrunden er, at den er blevet udskrevet med et alt, alt for højt provenu, og derfor har den altså ført ud i alle disse skrækelige ting, som nu er indkomstskattens virkninger. Vi ved ikke, hvor det tilsvarende bristepunkt for momsen ligger, det er muligt, at det allerede ligger ved